

Nieuwe inzichten

"De fiets van Tamar staat nog voor de deur", zeg ik tegen mijn echtgenote. Dochterlief is al naar haar slaapkamer. Ik woon in een keurig dorpje aan de Vecht, maar zet een knappe fiets 's nachts toch liever in de afgesloten achtertuin.

» [Download dit artikel \(pdf\)](#)

» [Download het hele nummer \(pdf\)](#)

Marc Schweppe

Het is bijna half tien 's avonds, spertijd. Bij het omrijden van de fiets om ons huizenblok check ik toch even of er niet een fanatieke wijkagent net ons straatje heeft uitgekozen voor een controle van de avondklok.

Als degelijke huisvader heb ik er zelf niet zo'n last van, een uitgaansverbod na negen uur. Na een dag lang MS Teams- en Zoomsessies ben je 's avonds blij met een goed boek of Netflix op de bank. Maar toch. Het begint bij velen te knagen, die aanhoudende beperking van onze vrijheid, het gebrek aan sociale contacten, de maandenlange sluiting van de horeca, de donkere winkelpanden. Mijn jongste dochters zitten in de middelbare schoolleeftijd en hebben soms zichtbaar moeite met het volgen van lessen vanuit huis. Hun lontjes worden korter. Zelf mis ik mijn collega's met de dag meer, ondanks een vaste online standup samen, elke werkdag om 09.30 uur.

Als dit blad verschijnt zijn we een jaar verder sinds de eerste 'intelligente' lockdown. De huidige ophokplicht duurt langer en voelt zwaarder. Door het donkere winterseizoen, ongetwijfeld, maar vooral door gebrek aan perspectief. Bij de februari-persconferentie van 'Mark & Hugo' geen oproepen meer om "nog even vol te houden", geen "licht aan het eind van de tunnel". Wie dacht dat corona een probleem van 2020 was, weet inmiddels beter. De media schrijven niet meer over lekker thuiswerken, maar over eenzaamheid, gebrek aan werkplezier, depressies en erger. Want ja, het thuishkantoor is misschien efficiënt, maar de mens is een sociaal dier.

Ondertussen groeit de economische schade van de overheidsmaatregelen. Ons eigen communicatiebureau, dat ook de vormgeving van dit blad verzorgt, maakte voor kappersbond ANKO een hartverscheurende oproep aan het kabinet. Nog altijd vallen sommige sectoren tussen wal en schip bij de steunmaatregelen. Het leed van ondernemers door de lockdown is vaak onbeschrijfelijk. Toch houdt het kabinet de coronazorg als vertrekpunt voor haar handelen in deze crisis. Het Outbreak Management Team (OMT) bestaat nog steeds alleen uit artsen en microbiologen. Geen economen, sociologen, onderwijsexperts of ondernemers.

Ook accountants weten inmiddels heel goed dat diversiteit in teamsamenstelling tot nieuwe inzichten kan leiden. Recent kwamen actuarissen met een gericht maar logisch vaccinatie-advies: eerst de mensen prikken die de IC-bedden bezet houden. Een kwestie van rekenen, op basis van beschikbare informatie. Natuurlijk, er is geen silver bullet bij de afweging tussen de gezondheid van mensen en die van het land. Maar ondertussen houdt het RIVM zich bezig met strenge richtlijnen voor sneeuwpret en dringt de overheid zelfs door in onze slaapkamer. We staan erbij en kijken ernaar.

Inmiddels wil de premier de impact van de coronamaatregelen op onze gezondheid en de economie beter "in beeld gaan brengen". Dat klinkt als veel vergaderen en dikke rapporten. Ik vrees dat vele duizenden ondernemers die tijd niet meer hebben.

Marc Schweppe is hoofdredacteur Accountant en Accountant.nl.